

února 1920 propuštěn tímto dnem železničním náhradním praporem formálně do neaktivity.

Bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4702.

Tiskové právo. — Policejní právo trestní (Slovensko): O zakázaném plakátování.

(Nález ze dne 15. května 1925 č. 14.614/24).

V ě c: Josef M. ve V. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o přestupek dle § 15 zák. čl. XIV z r. 1914.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Rozsudkem okresního úřadu ve V. byl st-l uznán vinným přestupkem § 15 zák. čl. XIV z r. 1914, jehož se dopustil tím, že přes zákaz župního úřadu v Turč. Sv. Martině č. 11.116/23 vyvěsil do okna svého obchodu plakát ludové strany s nápisem »Neplač, ale hlasuj na ludovu stranu« a odsouzen dle § 29 cit. zák. čl. s použitím § 21 zák. o přestupcích k peněžitě pokutě 100 Kč. V důvodech rozsudku se praví:

»Obviněný dopustil se přestupku § 15 tiskového zákona tím, že vyvěsil v okně svého obchodu volební plakát ludové strany, jehož rozšiřování bylo nařízením župního úřadu v Turčanském Sv. Martinu zakázáno. Je-li rozšiřování nebo vyvěšení tiskovin ve smyslu § 11 cit. zák. učiněno závislým na vrchnostenském povolení, mohla býti obhajoba obviněného, že o zakazu nevěděl a jednal v dobré víře, vzata v úvahu jen jako polehčující okolnost, spáchání přestupku však neomlouvá.«

Odvolání st-lovo bylo župním úřadem v Turčanském Sv. Martinu zamítnuto a rozsudek I. instance potvrzen s těmito změnami a opravami: »Obviněný 27. září 1923 vylepil v okně svého obchodu zakázaný plakát, pročez byl bez upotřebení § 21 zák. čl. XL z r. 1879 odsouzen, jak jest uvedeno v rozsudku I. instance.« V důvodech jest uvedeno, že se st-l nemůže právem odvolávat na omyl v posouzení skutku, že nevěděl o zakazu, když plakát neodstranil na vyzvání četnictva. Opravy jsou: správné vyznačení skutkového stavu a správné citování předpisu.

Nař. nyní rozhodnutím zamítl ministr pro Slov. revisní odvolání st-lovo a potvrdil rozsudek II. instance ze správných jeho důvodů.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss:

St-l byl odsouzen pro přestupek § 15. zák. čl. XIV z r. 1914. Cit. § 15 obsahuje v 1. odst., ježž žal. úřad dle stavu věci a odůvodnění nař. rozhodnutí jediné mohl míti na mysli, toto ustanovení: »Plakát, jehož rozšiřování je zapovězeno podle § 10 anebo jehož pouliční rozšiřování nelze podle § 11, odst. 4 povolit, nesmí býti vyvěšen.«

Již z tohoto znění cit. předpisu jest patrno, že ustanovení 1. odst. § 15 normuje dvě odlišné skutkové podstaty, neboť v první své části zakazuje, dovolávajíc se § 10, vyvěšování plakátů, stížených trestním rozsudkem, konfiskovaných nálezem soudním, jakož i takových, na

nichž není vyznačeno místo tisku nebo rozmnožování a vlastník tiskárny nebo podniku rozmnožovacího, kdežto v druhé své části, poukazuje na 4. odst. § 11, zakazuje vyvěšování plakátů, které porušují nebo ohrožují veřejný pořádek nebo veřejnou mravnost, zejména jež jsou s to, aby vzbudily nenávist proti některé národnosti, společenské třídě nebo náboženskému vyznání aneb které pojednávají o rodinných věcech, aniž toho veřejný zájem vyžaduje.

Vyslovuje odsouzení st-lovo pro přestupek § 15 cit. zák. čl., nevedl žal. úřad, pod kterou z obou uvedených skutkových podstat jednání st-lovo subsumuje. Teprve z odvodního spisu, v němž žal. úřad výslovně poukazuje na § 11 zák. čl. XIV z r. 1914, jest patrné, že jednání st-lovo posuzoval dle druhé části 1. odst. § 15. Kdežto však skutková podstata přestupku dle tohoto předpisu nevyžaduje jakožto objektivního znaku předchozího zákazu vyvěšování určitý plakát, nýbrž dána jest již tím, že byl vyvěšen plakát, který svým obsahem porušuje nebo ohrožuje veřejný pořádek nebo veřejnou mravnost, žal. úřad. nedotýká se nikterak obsahu plakátu, nýbrž vytyčuje skutkovou podstatu slovy, že st-l vylepil z a k á z a n ý plakát, a neuznává v důvodech nař. rozhodnutí, že st-l nevěděl o z á k a z u, svedl tímto postupem st-le k přesvědčení, že jednání jeho posuzuje žal. úřad jako přestupek dle první části 1. odst. § 15, jehož pojmovým znakem jest v některých případech potřeba předchozího úředního zákroku. Že nedostatek přesného označení trestného činu v nař. rozhodnutí vedl skutečně ke zmíněným důsledkům, jest patrné ze stížnosti, jež proti nař. rozhodnutí brojí v první řadě námitkou, že plakát byl censurou povolen a jeho rozšiřování nebylo státním zastupitelstvem stíháno.

Byla-li však takto st-li nepřesným výrokem žal. úřadu znesnadněna obrana před nss-em, jest nař. rozhodnutí stíženo podstatnou vadou.

Č. 4703.

Obecní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Slovensko): Rozhodovati o odvolání z usnesení městského zastupitelského sboru, kterým byly pensionovanému měst. úředníku zastaveny drahotní přídavky na děti, zdržující se v cizině, náleží za platnosti zákona o župním zřízení č. 126/1920 župnímu úřadu, nikoliv okresnímu výboru.

(Nález ze dne 15. května 1925 č. 9741).

V ě c: Desider E. v Nitře proti okresnímu výboru v Nitře o drahotní přídavky na děti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Na základě policejního hlášení, že tři děti st-le, pensionovaného měst. kancelisty v Nitře, se zdržují v cizině a to syn Desider a dcera Edita v Maďarsku od 18. listopadu 1923 a dcera Vilma od 15. října 1923 v Holandsku, zastavila městská rada v Nitře usnesením z 10. února 1924 na základě ustanovení odst. 2. § 6. zák. z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. výplatu drahotních přídávků na děti Desidera